

אלי הירש

ארנה במכולת

אַרְנָה בְּמִכְלַת קוֹנָה לַחֵם
רַק לַחֵם – כִּהָּה וְשָׁקוּעַ בְּצִלְלִים;
זֶה דְבוּרָה: "בוֹשָׁה שֶׁל רֵגַע
פְּחוּתָה מִבְּדִידוּת". כִּכָּה
נִדְבַרְנוּ לַהֲפֹגֵשׁ, בְּדִירָה שְׁלִי אוֹ בְּדִירָה שְׁלָה.
רֵגַע אַחֲרֵי שְׁאֲרָנָה הִטִּילָה
מִטְבַּע זָהָב בְּדִלְפָק אֶךְ
טָרַם עֵינַי הַזְּבֹן שׁוֹטְטוּ
הֶלְאָה מִמֶּנָּה, דָּבָר
נֶאֱמַר, וְקִרְן יָרַח מִטְלַת עַל אֲרָנָה.
מֵה שְׁקָרָה בְּרֵגַע
הֵהוּא דָמָה לְקוֹלְנוּעַ: גָּבַר
יּוֹצֵא חֲלָצִיָּה, עֵדִין וְאֵלִים וְדוּמָה לָהּ, שׁוֹלֵף
תַּת־מִקְלַע חֲצִי־אוֹטוֹמָטִי נֶגֶד עֵינַי
וְנִפְשִׁי מִפְּחַד פּוֹרְחַת.

אַרְנָה בְּבֵית־לַחֵם עֲכָשׁוּ
מִתְגּוֹרְרַת, בְּעִיר שְׁחָלָל אוֹ זְמַן כְּמוֹ
צָבַע נְדוּן בְּצֵל וּבִשְׂמֵשׁ:
שֵׁשׁ עֵץ מִדְּבַר, נִדְמָה כִּי בְּבֵית אֶחָד נִמְצְאוּ
כֹּל־הַדְּבָרִים, הוֹמוּ נִכְרִי
וְחִשִּׁישׁ מִפְּלִיל, דִּי־סֵק גֹּזְקֵי מְרַקֵּד שׁוֹטְרִים
בְּרִיוֹנִים, וְאֵלֶּה שְׂרִים: "אֲנִי
הוֹלֶכֶת, בְּבִקְשָׁה, אֵל
תַּעֲזֹב אוֹתִי, תַּחֲזִיק אוֹתִי חֲזֵק וְלֹא נִפְסִיק
לְרַקֵּד לְעוֹלָמִים. מֵה
שְׁהִיָּה אֵינְנוּ. דָּבָר
לוֹ נוֹתֵר אוֹ זְכוּר מִמֶּנּוּ."